

פרת חטאת פרק ארבעה עשר זבחים קטן.

מסורת הש"ס

(א) ת"כ אחרי פ"ט ה"א,
(ב) לעיל דף י': מנחות כח,
(ג) (יומא סג.) ת"כ שם פרש"י
ה"ח, (ד) מנחות מח: (ה) פסחים
קא. לעיל צא., (ו) ד"ה ור"א.

שינוי נוסחאות

[illegible]

לרצויה לאחי משור וכשז ועו הכי רשע
משום לשלם לשמו פסול הוא: ור"א ה
דעק מנייה שם אשם אחמי ר"א ה
דצוריה לא מיעקר שמה מנייה וכל
וה"ה לתשלום שלם לשמו נמי חימי א
מריהו פסילי שלם לשמן ובת"כ [אחר פ'
מתקבלת בפנים היא זו: פ"ס. סימנא לה
לעיל הלא. וכתורת דמיסן [פס' ו'
ואי והגרסינן [ז' שני אל השלשן וגרסינ
היא זו: יבול שאני מרבה. [משום כח
מיהם [א' ואילו אשם נזיר ומזורע מחוס
ניספריה. דהא לז' חזי: אלא שלם
לשמו והיינו כרב חלקיה דללא כרב
שלם לשמו חזי כדקאמרת הלכך
חזי לפנים לשמו במחוסר זמן ולא לשלם
טעמא הוא משום דהריהו פסולין ש
הוא לאוקומה כר"א משום סיפא דע
יבול למימר כרבנן הוא האי והוא דעין
לאוקומה כרבנן דל"כ משמעין אשם
ובת"א כו'. כדאומיבנא (ו) בקמייתא
לעיל ור"א היא: אחר ר"ג כר ילא
שחטן מחוסר זמן כדבעלי פסולין ובה
פסור בשחטן לשמו ומדקשיא ובה
ואע"ג דאזי ראי לשמו בפנים ראי
דמינא לעיל חימי: ומשני מהי' לשמו
לז' לאוקומה בזמנו מדקשיא לז'
שניא אשם הכהנים. אשם יאכר
לרעייה קאי דאשם שכיפור בעלי

פסח כשאר ימות השנה שלמים הוא. מ' בקומרתם ואין זה אלא לשמו תשמע שרואה לומר דקיון שלמים הוא כשנחשבוט לשם שלמים היינו לשמו ואמר' והלא נשחטנו לשם עולה או לשם זבח אחר הרי נמי שלמים כדאמר' בפ"ק (ועי' ה:) לכל נשחט ליה שלמים יהיה וי"ל דמ"ט כיון דשלמים הוא הרי הוא כשר לשמו ושלא לשמו כגון לשם שלמים ולשם זבח אחר:

אֶפְסָם בְּשֹׂאֵר יָמוֹת הַשְּׁנָה דָּאִינוּ כְּשֹׂר לִשְׂמוֹ
וּכְשֹׂר שְׁלָא לִשְׂמוֹ פִּסְחָא בְּשֹׂאֵר יָמוֹת הַשְּׁנָה
שְׁלָמִים נִינְהוּ לִימָא מְסִייעַ לִיה ^איִכּוֹל שְׁאֵנִי
מוֹצִיא אָף עוֹלָת ^ב מְחוּסֵר זִמְנָא בְּבַעְלִים וְאִשְׁם
נִיר וְאִשְׁם מְצוּרַע ^ג תִּל יִשׁוּר מִמֵּמ כֶּשֶׁב מִמֵּמ
עֵז מִמֵּמ וְאִילוֹ חֲמַתָּ שִׁירָא בְּמֵאִי עֶסְקִינָא
אִילִימָא בּוֹמְנָא מֵאִי אִירִיא אִשְׁם אִפִּילוֹ חֲמַתָּ
נְמִי שְׁלָא אִלֵּא לִזְמוֹנָא ^ד וּבְמֵאִי אִילִימָא לִשְׂמוֹ
אִשְׁם אֲמֵאִי חֲרִיב אִלֵּא לֹא שְׁלָא לִשְׂמוֹ לְעוֹלָם
בּוֹמְנָא וְשְׁלָא לִשְׂמוֹ ^ה וְדִרְבִּי אֲלִיעֶזֶר הֵיא דְאַמְר
מְקַשְׁיָא אִשְׁם לְחֲמַתָּ וְתַנָּא טַפֵּל וְהָהּ עֵיקֶר
תִּשְׁ ^ו יִכּוֹל שְׁאֵנִי מְרַבָּה ^ז עוֹלָת מְחוּסֵר זִמְנָא
בְּגוּפָה וְחֲמַתָּא בִּין בְּגוּפָה בִּין בְּבַעְלִים תִּל
^ח וְאֵל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד כָּל שְׁאֵנִי רָאִיו לְבָא
בְּפֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֵין חֵיבִין עֲלֵיהֶן וְאִילוֹ אִשְׁם
שִׁירָא בְּמֵאִי עֶסְקִינָא אִילִימָא לִשְׂמוֹ אִשְׁם נְמִי
לִפְטוּרָא אִלֵּא לֹא שְׁלָא לִשְׂמוֹ ^ט לְעוֹלָם שְׁלָא
לִשְׂמוֹ וּרִ"א הֵיא דְמִשְׁלָא אִשְׁם לְחֲמַתָּא תַנָּא
עֵיקֶר וּכְ"ש לְמַלְךְ דְּתִשְׁ ^י דְּכִי אַתָּה רָבִי דִּרְמִי
אֲמַר תַנָּא דְּכִי ר' ^{יא} לִיִּזְאִי יִכּוֹל שְׁאֵנִי מוֹצִיא אָף

ים אשם: נזיר ואשם מצורע (מנז' ונסב' להו' תלמודא
י' היא) מאי תלמודא אמר רבינא שור מכל מקום כשב
מקום: הא מאי רומיא כדאמרת אמר ר"נ (6) משום
דאי דארתני לוי: יאשם נזיר ואשם מצורע ששתמן שלא
לבעלים לשום חובה שחטן מחוסר זמן בבעלים או
שחטן פסולין ומושגי רב דימי לא קשיא כאן לשמו
נשי רמי מתני' אברייא אמרין כאן לשמו וכאן שלא
יזובתיה דרב הונא אמר לך רב הונא הכא במאי
שתי אשמות לאחריות דחד מינייהו מעיקרא: עולה היא

יצא בחור. אלה ^א קא משני לעולם בזמנו ושלם לשמו ואזעטערך לרבינו
 סל בשלם לשמו בפנים באשמות ^א דאפ"ה ממחייב עולה בחור אפ"ה ^א
 למשפחה וסמך אמתה וכבר לשם אשם ועולה ^א לשם חובה דמסוס
^א קאי קתמא לשמו הלך כי שחט ייה רחוי לפנים לשמו היה.
 דלכא ^א ספול בפנים מחייב עולה בחור ויה"ה לעיקר דמ"ס סוף קור
 "מקור לה כר"א דאילו לרנן לא אזעטערך ליה לרבינו דהא כי האי גונא
 פס ^א כגון מוך שמונה ללדמה: **יבול שאני מרבה** ^א ברכ הכה דרישא ^א
 בין מיוחד לשם ולא אורא עולה מחוסרת זמן גבושה ומטאת בין גבושה
 אלא כי לפי שגבושה בלימודא ^א אחרינה וסבר דקרא דהיא דלעיל
והטאת בין גבושה בין כנעלים ^א בגון של מיר ומרעש שלם מלא
 ייה לפטורא שעת מינה ס"ל דחייב: **ובמאי אי נימא בלשמו אשם נמי**
 חוי לפנים ואשם חייב דחוי לפנים ואף על גב דאין רחוי
 כו' ולא גרסינן לעולם בלשמו: **אם מני רא' היא** ^א כלומר ודאי
 בלשמו שלם בשלם לשמו דמחוסר הוא ואם מני פטור דלא
 בתשם שלם לשמו והאי דשייריה לאשם לאו דמי' דחייב אלא חוי דחד
 קר מטאת דפטור וכ"ש טפל אשם והאי כ"ש גמגום דחוקיה דרב
 א דפרפראש לעיל ^א ועוד משום דלרנן לא ^א יליפין אשם חטאת
 רב דפטור דאין קר דבר שאינו כבר לשמו. וכבר שלם לשמו מני
 יבול ^א מטאת: **ס' דכי אחא רב דמי** ^א ואילו מטאת **שיירא**
 חלקיה דלמא הי"ג דאחמרין דבזמנו קאי דאזוקמא בקמייתא
 זמן משום דרב דמי קשיא ליה דמי (ליה) בר ליואי אדמי ליה
 דמי. הא דמי דמי ^א שלם לשמו והא דמי פטולין ודכוותיה חייב
 ליה לרב דמי ^א דבר ליואי נמי מחוסר זמן וקאמרן בחור
 לעיקר: **רב אפי' דמי משני** ^א דקמיי לשמו פטור אכרייתא קמייתא
 ה: **נימא סהוי סיוכסיה דרב סוגא** ^א מדכי ^א אחא רב דמי דאחמרין
 בל ^א במאי **עסקין** ^א דמחוסר זמן חייב בשלם לשמו: **בגון שפירש**
 אחד מהם בחור קודם זמנו לשם עולה דהאי כיון דסופו
 שהיה עולה חוי לדוכותיה ^א בפנים אי שחט לגבושה לעולה:

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

בא א מ"י פט"ו מהל'
פסה"מ הלכה יא:
בב ב מ"י שם הל' כ:

—♦—

1. איש איש מבית ישראל
אשר יתעור שור או קשב או עז
במחנה או אשר יתעור ממחץ
למלחמה;
ויקרא י, 1
2. ואל פתח אהל מועד אל
הביאו להקריב קרבן ליהוה
לפי משכן יהוה דם חושב
לאיש יהוה דם שוקר וזכרת
האיש נחמה מקרב עמנו;
ויקרא י, 2

הגהות הב"ח

(א) נבי' א"ר נחמן ב"ר משוס;
(ב) רש"י ד"ה ה"ג לפולס וס'
ולשמו מספר טעות כתבו:
(ג) ר"ה ור"א היא וס' ופולס
לבעלים לשם חונה; (ד) ר"ה
מ"ס וס' בקמיתא הס"ד ולא"כ
מ"ה הא אמאי כ"י ומל' קושא
וס' מלוקמא בקרשייתא לעיל;

מוסף רש"י

שחטן מחוסר זמן בבעלים.
קודם שיכלו שנתה ימי ספירתה.
דאך אשם אלא כנזיר טמא (נחנחות
: חת)